

- a) ta pakub haldamis- ja mitte ainult nõustamisteenust või
- b) teenus erineb oma olemuselt selle sätte alusel maksu-
vastusele iseloomuliku erisuse põhjal teistest teenustest
või
- c) ta täidab muudetud direktiivi 85/611/EMÜ⁽²⁾ artikli 5g
alusel delegeeritud ülesandeid.

- (¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. jaanuari 2002. aasta direktiiv 2001/107/EÜ, millega muudetakse avatud investeerimisfondide (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamist käsitlevat nõukogu direktiivi 85/611/EMÜ, et reguleerida fondivalitsete ja lihtsustatud emissiooniprospettidega seonduvat (EÜT 2002, L 41, lk 20; ELT eriväljaanne 06/04, lk 287).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 6. juunil 2011 — Concepción Salgado González versus Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Kohtuasi C-282/11)

(2011/C 269/46)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Concepción Salgado González

Vastustajad: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 48 ja 14. juuni 1971. aasta määruse nr 1408/71/EMÜ⁽¹⁾ sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes artiklis 3 sätestatud ühenduse eesmärkidega ning kõnealuse määruse VI lisa D osa punkti 4 sõnastusega on kooskõlas tõlgendada kõnealust VI lisa D osa punkti 4 nii, et Hispaania hüvitise teoreetilise suuruse arvutamiseks kindlustatu tegelike sissemaksete põhjal Hispaania sotsiaalkindlustusele tehtud viimasele sissemaksele vahetult eelnevatel aastatel jagatakse selliselt saadud summa 210-ga, sest vastavalt Ley General de la Seguridad Social'i artiklile 162.1 on see vanaduspensioni põhisumma arvutamiseks kehtestatud jagaja?
2. (Kui vastus esimesele küsimusele on eitav): Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 48 ja 14. juuni 1971. aasta määruse nr 1408/71/EMÜ sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes artiklis

3 sätestatud ühenduse eesmärkidega ning kõnealuse määruse VI lisa D osa punkti 4 sõnastusega on kooskõlas tõlgendada kõnealust VI lisa D osa punkti 4 nii, et Hispaania hüvitise teoreetilise suuruse arvutamiseks kindlustatu tegelike sissemaksete põhjal Hispaania sotsiaalkindlustusele tehtud viimasele sissemaksele vahetult eelnevatel aastatel jagatakse selliselt saadud summa nende aastate arvuga, mille vältel on Hispaanias sissemakseid tasutud?

3. (Kui vastus teisele küsimusele on eitav ja olenemata sellest, kas vastus esimesele küsimusele on jaatav või eitav): Kas käesolevas menetluses selgitatud juhul on Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 48 ja 14. juuni 1971. aasta määruse nr 1408/71/EMÜ sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes artiklis 3 sätestatud ühenduse eesmärkide täitmiseks analoogselt kohaldatav Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004⁽²⁾ sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta XI lisa G osa punkti 3 alapunkt a ja kas sellise kohaldamise tulemusel Portugalis sissemaksete tegemise periood kaetakse Hispaanias ajaliselt selle perioodiga kõige lähedasemal perioodil tehtud sissemaksete põhjal, võttes arvesse tarbijahindade muutust?

4. (Kui vastus esimesele, teisele ja kolmandale küsimusele on eitav): Kui ükski eespool esitatud tõlgendustest ei ole täielikult ega osaliselt õige, milline on siis 14. juuni 1971. aasta määruse nr 1408/71/EMÜ sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes VI lisa D osa punkti 4 tõlgendus, mis on käesolevas menetluses selgitatud vaidluse lahendamiseks tarvilik ning ühtlasi Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 48 ja 14. juuni 1971. aasta määruse nr 1408/71/EMÜ sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes artiklis 3 ja VI lisa D osa punktis 4 otseselt sätestatud ühenduse eesmärkidega kooskõlas?

(¹) EÜT L 149, lk 2.

(²) ELT L 166, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundeskommunikationssenat (Austria) 8. juunil 2011 — Sky Österreich GmbH versus Österreichischer Rundfunk

(Kohtuasi C-283/11)

(2011/C 269/47)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundeskommunikationssenat

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Sky Österreich GmbH

Vastustaja: Österreichischer Rundfunk

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) ⁽¹⁾ artikli 15 lõige 6 on kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 17 ja artikliga 16 ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni esimese lisaprotokoll (EIÕK esimene lisaprotokoll) artikliga 1?

⁽¹⁾ ELT L 95, lk 1

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 15. juunil 2011 — Staatssecretaris van Financiën, teine menetluspool Gemeente Vlaardingen

(Kohtuasi C-299/11)

(2011/C 269/48)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Gemeente Vlaardingen

Eelotsuse küsimus

Kas kuuenda direktiivi ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 7 punkti a koostoimes artikli 5 lõikega 5 ja artikli 11 A osa lõike 1 punktiga b tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik võib kinnisaja kasutamisel maksukohustuslase poolt maksust vabastatud eesmärgil nõuda käibemaksu tasumist, kui

- asjaomaseks kinnisajaks on maksukohustuslase kinnisasjal ja tema käsundi alusel kolmanda isiku poolt tasu eest loodud rajatis ning
- maksukohustuslane kasutas asjaomast kinnisaja varem (sama) käibemaksust vabastatud tegevuse tarbeks ega ole selle osas sisendkäibemaksu maha arvanud,

tulemusega, et maksukohustuslase kinnisasjalt ehk selle väärtuselt nõutakse käibemaksu tasumist?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Deichmann SE 20. juunil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 13. aprilli 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-202/09: Deichmann SE versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-307/11)

(2011/C 269/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Deichmann SE (esindaja: advokaat O. Rauscher)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 13. aprilli 2011. aasta otsus kohtuasjas T-202/09;
- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 3. aprilli 2009. aasta (asi R 224/2007-4) otsus;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu otsuse peale, millega jäeti rahuldamata apellandi tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 3. aprilli 2009. aasta otsuse peale, millega lükati tagasi apellandi taotlus registreerida kujutismärk, mis kujutab endast joontega viirutatud ärapööratud linti. Kaubamärgi kaitset taotleti kaupadele Nizza kokkuleppe klassis 10 (ortopeedilised jalatsid) ja klassis 25 (jalatsid).

Vaidlustatud otsus rikub nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 (edaspidi „kaubamärgimäärus“) artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 74 lõike 1 esimest lauset.

Vaidlustatud otsuse aluseks on väär järeldus, et piisab ainult võimalusest või tõenäosusest, et mõni asjaomase tähise kasutamise viis ei ole eristusvõimeline, et kaubamärki tuleb pidada eristusvõimeliseks. Tegelikult piisab aga juba tõenäolisest võimalusest, et kaubamärki kasutatakse eristusvõimeliselt, et välistada puuduvast eristusvõimest tulenev registreerimisest keeldumise põhjus. See tuleneb kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 7 lõike 1 punkti c sõnastuse võrdlusest ja see kujutab endast käesolevaks ajaks Saksamaa Bundesgerichtshofi (kõrgeim üldkohus) ja Bundespatentgerichti (liidu patendikohus) poolt kinnitatud põhimõtet